

Banos János

Kibőjtölt vendég

1.

(részlet)

Lennék csöndes szavakat írni hozzád
Fölfedezném a kezedet
s ha nem adnád – kitalálnám

Ráfestené az arcod a levegőre
lássa a madár ha arra röpül:
nekem is – nem csak Istennek tetsző

Körbejárnám a mosolyod
elgondolkoznék róla:
ügyel-e fenyőkre horhosokban
s vigyáz-e rám keserű esőben
állig érő sárban őszidőn?

Meglelnének a szavak is
– a nyári nyüzsgéstől leporoltak –
s nyelvemre adnák a legszebb mondatot:
amit röstellünk már kimondani

Nagyon szépen szeretném
nagyon halkán
A kezem akár egy kibőjtölt vendég
rádsímítaná talán hogy megérkezett

2.

Ma nem esett de elszívtam néhány cigarettát
– mondanád: szivarat –
pedig fáj a vérem s a tüdőm lassan leszakad rólam
akkora mintha magam de inkább nálamnál is nagyobb –
Külön van él – s vacakol velem
lehet: már mindhalálig

Így fogadjalak?
Tenyeremre így engeszteljem rá az arcod?
Sírással kétségbeeséssel?

A tragédiát nem tudom mézbe oltani magamból

A mérég ami pusztít nem tőlem származó
A mérég belémivódott – föl akar zabálni:
huszadik századi kazamata-vadállat

...

Nem esett de ma sokat temettem
mintha a fiaim lennének:
“koponyalövés – élt 1 évet”
“haslövés – élt 2 évet”
“fejlövés – élt 9 évet”
“kivégezték Budapesten – élt 20 évet”
“sortűz Budapest Kossuth tér – élt 21 évet”
“hadifogolyként szuronnal szíven szúrva – élt 22 évet”
nem folytatom a halálmenetet
a halálos listát

Belémháltak immár véglegesen
hát elszívtam néhány cigarettát és – sírtam

Így kell fölnevelned halhatatlanságodat – bennem